

[Arne Melchior]

Ministeren spurgte, om det var hensigten, at humanitetsparagraffen skulle opfattes som en gummiparagraf, så alle afviste alligevel fik tilladelse til at blive her. Er det pænt at spørge på den måde? Justitsministeren kender godt svaret, nemlig at det ikke er vor hensigt. Men det er vores hensigt, at den skal være så elastisk, at der tages både individuelle og humanitære omstændigheder i betragtning uden en vidtgående præcedensfrygt, og jeg mener, at min ordførertale viste, at der er en række særlige omstændigheder, som kunne berettige, at elastikken var blød nok til at omfatte netop en lang række af disse tilfælde.

Så sagde ministeren, at nogle af partierne eller måske alle bag brevet til ministeren fra september måned har skiftet argumentation. Det synes jeg ikke er spor pænt påstået af ministeren, for det har vi ikke. De ting, der står i henvendelsen fra september, er alle gjort gældende i dag. At de er blevet suppleret med ny viden og med flere argumenter, end der var på en A4-side i henvendelsen, er vel ikke at skifte argument. Det synes jeg ikke var særlig pænt!

Endelig sagde ministeren, at det ikke skal være sådan, at de, der kommer i medierne, opnår mest. Det er vi adskillige der har sagt i dagens løb, og jeg citerede min partiformand for at have sagt det i radioen forleden dag, men det er da heller ikke spor pænt at skyde os det i skoene, når vi netop har taget afstand fra noget sådant.

Det, vi frygter at ministerens holdning måske får ham til, er at give dem, der kommer i medierne, en ringere behandling, end de ellers ville have fået, fordi der er en stor vrede i store dele af pressen og i befolkningen over, at de har ført sig frem, som de har. Jeg synes slet ikke, at det er vor pligt at tage stilling til det, men vi vil gerne være med til at sikre, at det, at man er kommet i medierne med store eller små bogstaver, i hvert fald ikke skal stille én ringere.

Jeg nærer stadig det håb, at det må lykkes at komme frem til en for landet og os alle – ikke mindst de pågældende mennesker – retfærdig, rimelig fair og værdig løsning, hellere lidt for mild end lidt for streng. Jeg er stadig ked af, at ministerens ændringsforslag til udlændingeloven først kommer om nogle måneder. Jeg synes, ministeren skulle fremskynde det med mindst 6 uger. Nu har der været arbejdet på

det i langt mere end 1½ år, nu må det snart være færdigt, og selv om jeg synes, det ville være synd for de mennesker, der stadig væk sidder i usikkerhed, kunne det være, at vi om ikke før, så når vi skulle behandle ministerens kommende ændringsforslag, kunne få også denne sag bragt til den afslutning, som jeg netop har forsøgt at beskrive.

Justitsministeren (Engell):

Nu er det snart 5 timer siden, vi startede, og det er førstebehandlingen af et par forslag, så jeg tror, det vil være passende, hvis jeg indskrænker mig til nogle relativt korte kommentarer til et par af de synspunkter, der er kommet frem.

Til fru Elisabeth Arnold kun det, at jeg altid er modtagelig og åben for gode ideer, uanset hvor de kommer fra, bare de er gode, og derfor vil jeg da slet ikke sige, at enhver form for inspiration udefra til det politiske system skal være totalt at afvise. Det, jeg blot ønskede at fremhæve, er, at set med mine øjne taler vi om et problemområde, som vi som politikere ikke rigtig kan forvente at nogle andre, uden at de, om jeg så må sige, har politiske, juridiske og retssikkerhedsmæssige indfaldsvinkler, skulle kunne træffe afgørelser på vores vegne om. Det lå heller ikke i det, at de skulle træffe afgørelser, men komme med ideer om, hvordan man kunne bygge det op, men da jeg er enig med en række af de ordførere og også senest hr. Arne Melchior, der siger, at hele spørgsmålet om, hvordan vi kan tilvejebringe et proceduresystem, som sikrer en hurtigere sagsbehandling, er noget, der haster, og da vi kender problematikken, ved jeg ikke, hvor velegnet det er at lave større undersøgelser, men jeg vil da gerne høre nærmere om fru Elisabeth Arnolds tanker på det område.

Fru Dorte Bennedsen kom igen ind på de svenske regler, men nu er der altid en vis risiko, når det største oppositionspartis ordfører og ministeren har en meningsudveksling om nogle regler, som ingen af dem kender præcist i detaljen. Det er måske ikke det bedste udgangspunkt for debatten, at ingen af parterne er fuldt ud informeret, så derfor synes jeg måske, vi skulle vende tilbage, når vi har tilvejebragt lidt nærmere oplysninger, men én ting tror jeg jeg har ret i, nemlig at man rent faktisk i Sverige har ændret disse regler, man anvend-